

led ehk naad keddagi liggi tulles; agga siis warsti ennast ärrapettad. Ei muud abbi ei olle, mis sinnust tulles meile teha. Ärra mõtle se peale mitte, siit ärrapõggeneda senni kui ärra olleme. Kui sa sedda teed, ehk kui parrast sinno läbbi üks sanna sest kuulsaks saab, mis siit olled kuulsud ehk näinud, siis sütame sinno hertsiko põllema ja teme sinnule otsa peale. Kui agga truiks lähhad ollema meie wasto, peab nisuggust palga sinnule sama, et jouad sellega omma renti maksta, ja monda head aega ennast isse ja omma naest ja lapsi toita.

Rõõwolid hakkasid siis emale minnema. Kanasid omma teed selle rikka mõldri ellamisse kōhha pole, mis teine pool metsa olli. Et rõõwolid seal maias keif nurgad selgeste ärratundsid, ja sest et rahwas sel ajal süggawas unnes ning kōerad lautas kinni ollid said need kurrateggiad omma risumisse nouga peagi kōrda. Kallasid tassase wisiga kauni sure warrandusfega omma rõõwoli kōpa taggasi. Kui ollid

sedda rahha, hōbbedad ja monned ried, mis ollid warrastanud, issekeskis jagganud, andis Willem Torri kōngrule temma rahha ossa kätte. Se jummalakartlik Wilip Sak põlgas sedda werrehinda keigest wäest ärra, ja ei raatsind sedda esiotsta ei milgi kōmbel wastowōtta. Tahtis enneminne kerjamisse warral omma leiwarasukest enesele otsida, ehk nalga surra. Pallus siis agga ärdaste, et annaksid temmale lubba, rahhoga kōio minna. — Kui sinna ei wōtta omma jōggo kätte, ütles Willem kōngro wasto, siis on sest teada, et lähhad meid kōhtule üllesandma. Agga kui se sünnib, wōttan minna sedda tōeks teha, mis eniste sulle āhwardasin. Kassi nüüd siit ärra ja minne kurrati nimmel rahhoga kōio! Parremat sōwimist mul ep olle mitte sinnule kasa anda. Sest Jummal nimmel minna ei sa ennam sind taggasi sata, sepārrast et ollen ennast hōpis lahutand Jummalast, ja omma hinge kurrati pandiks wālja pannud.